

FJERDE INTERNATIONALE KURSUS I KRIMINOLOGI

afholdes i London i dagene 24. marts—13. april 1954, i samarbejde med The International Society of Criminology og Unesco. Ledere af kurset bliver Dr. Hermann Mannheim og Dr. Dennis Caroll.

Hovedemnet for kurset vil blive "Recent Advances in the Study and Treatment of Offenders".

Ledelsen opfordrer varmt interesserede fra de skandinaviske lande til at deltage i kurset. Nærmere program vil senere fremkomme.

Litteratur.

Tirkkonen, Tauno: Suomen Rikosprosessioikeus [Finlands Straffprocessrätt] II; Borgå-Helsingfors Werner Söderström A/B, 1953, XXXIII, 787 sid.

Första bandet av ovan angivna handbok har av mig anmälts i denna tidskrift under dess tidigare namn (1948 s. 326 f.). Andra bandet har nu utkommit. Därmed är verket fullbordat och Finland har för första gången erhållit en i tryck tillgänglig fullständig framställning av finländsk straffprocessrätt. Innehållet är sakligt disponerat och vederhäftigt. Såsom jag i min tidigare anmälan redan framhållit är ju brottmålsförfarandet i detta land i flere hänseenden föråldrat, normerat som det är av stadganden i det svenska lagverkets av 1734 Rättegångsbalk. Särskilt i grova brottmål var ju förfarandet tämligen utpräglat inkvisitoriskt, men processpraxis har i realiteten modifierat, ja t. o. m. ändrat lagreglernas tillämpning. Och enskilda rättsinstitut ha medelst lagnoveller nyordnats. Så t. ex. hela bevisrätten som numera är helt modern. Den nutida kriminalprocessen i Finland kan ock därför sägas vara tämligen utpräglat accusatorisk.

Andra bandet av professor Tirkkonens handbok är uppdelat i sex kapitel (VI—XI). I det första av dessa redogöres för de delvis helt moderna lagbestämmelserna om häktning och den delvis mycket heterogena och ofullständiga lagstiftningen angående övriga tvångsmedel. Sedan dissekeras ingående i kap. VII bevisningen och bevismedlen. Därefter framställes (kap. VIII) förfarandet inför förundersökande myndighet och domstol i första instans. Kap. IX är ägnat läran om domen och dess rättsverkningar samt kap. X rättsmedlen. Av särskilt intresse är här utredningen angående den viktiga grundsatsen innefattande förbud mot reformatio in pejus och angående det inbördes förhållandet och rättsverkan av avgöranden träffade av domstol och administrativ myndighet. Ut i handbokens slutkapitel framställas specialprocessens särformer.

Det anförda torde nog samt utvisa det rika innehållet i professor Tirkkonens stora handbok.

O. Hj. Granfelt.

Inkeri, Anttila: Nuori lainriikkoja (Den unga lagöverträdaren), Porvoo-Helsinki 1952, 400 s.

Docenten Inkeri Anttila, som i tidigare publicerade arbeten behandlat samtyckets betydelse som en rättsstridighet eliminerande faktor samt oredlighetsbrottet, har i det ovannämnda arbetet till behandling upptagit ett ämne, som vid sidan av tolkningen av den positiva rätten givit henne möjlighet till kriminalpolitiska bedömningar och förslag de lege ferenda. Hon torde ha inspirerats till behandlingen av ämnet genom att hon i egenskap av sekreterare i den kommitté, som tillsatts för revideringen av lagstiftningen om unga förbrytare, kommit i kontakt med frågor från detta område. I hennes arbete ingår inte endast det av sagda kommitté uppgjorda lagförslaget jämte verkställighetsförrättning, utan också en vidlyftig redogörelse för de argument, som kommittén i sitt betänkande framlagt. I den mån kommitténs motivering kan anses ha värde, så har de inte förlorat sin betydelse på den grund, att någon regeringsproposition på grundvalen av kommittébetänkandet inte avlåtits, sedan högsta domstolen avgivit ett avböjande utlåtande över betänkandet.

Arbetet består av en inledning, ett avsnitt, som behandlar den unga lagöverträdarens ställning enligt gällande lagstiftning, och slutord. I inledningen anges bl. a. konturerna av den historiska utvecklingen, speciellt den inhemska lagstiftningens historia fram till 1940 års lagstiftning samt ges allmän översikt av den utländska lagstiftningen om unga lagöverträdare. I denna översikt har speciellt beaktats lagstiftningen i England och Nord-Amerikas Förenade stater. I avsnittet om den unga lagöverträdarens ställning enligt gällande rätt redogörs för alla de institut, i vilka den unga lagöverträdarens särställning kommer till uttryck, såsom åtalseftergift, eftergift av straff, villkorlig straffdom och förordnande till ungdomsfängelse. Likaså redogörs härvid för den unga lagöverträdarens särställning vid straffverkställigheten: i ungdomsfängelse, i vanlig fängelse, i arbetskoloni och vid eftervård. Samtidigt som gällande stadgande underkastas en detaljerad undersökning och granskning, bedöms också dess betydelse ur kriminalpolitisk synpunkt och framställas förslag de lege ferenda.

I slutorden utstakar författaren lagstiftningens kommande utveckling. Enligt författaren kräver beaktandet av den generalpreventiva effekten inte oundgängligen, att den för brottet stadgade påföljden till sin form på förhand noggrant bestäms inom trånga gränser, utan då påföljden bestämmes, bör domstolen ha alternativa möjligheter, och härvid bör, liksom också vid verkställigheten av påföljderna, en avgörande vikt tillmätas de individualpreventiva synpunkterna.

Författaren bör givas ett erkännande för, att hon underkastat lagstiftningen om unga förbrytare en grundlig systematisk granskning. Arbetet är en utomordentlig vägledning för dem, som vilja göra sig förtrogna med denna lagstiftning. Det är därför att hoppas, att arbetet når alla dem, vilka på grund av sin tjänst eller befattning eller av

andra orsaker komma i beröring med ungdomsbrottligheten. Särskilt de, som är sysselsatta inom fångvården, har en stor nytta av arbetet.

Brynolf Honkasalo.

Sammlung ausserdeutscher Strafgesetzbücher in deutscher Übersetzung
herausgegeben von Professor, Dr. Adolf Schönke. Nr. 59, 61, 62.
Walter de Gruyter & Co. Berlin 1953.

Schönke-Kielwein: Ausländisches Strafrecht. Vierte Bearbeitung. Verlag C. H. Beck, München und Berlin 1953. 88 sider.

I serien *Sammlung ausserdeutscher Strafgesetzbücher* er der siden slutningen af forrige århundrede udgivet en lang række landes straffelove i tysk oversættelse. De seneste publikationer er den græske, den brasilianske og den danske straffelov. De er udgivet som seriens numre 59, 61 og 62. Oversættelserne er foretaget af henholdsvis professor *Karanikas*, professor *Dietrich Lang-Hinrichsen* og tidligere senatspræsident, dr. jur. *Franz Marcus*.

For det retssammenlignende studium af strafferetten er disse udgaver et meget værdifuldt hjælpemiddel, og serien burde findes komplet i vore juridiske biblioteker.

Hvad særlig angår dr. Marcus' oversættelse af den danske straffelov, får man ved en første gennemlæsning indtryk af, at oversættelsen er udført med dygtighed og omhu. Man kunne have ønsket, at der — som tilfældet har været ved en række af de andre publikationer i serien — til oversættelsen havde været føjet en indledning, der orienterede udenlandske læsere om den danske strafferets udvikling og om sammenhængen mellem straffeloven og den øvrige danske straffelovgivning.

Et værdifuldt bidrag til det komparative studium foreligger nu også i professor *Adolf Schönke's* *Ausländisches Strafrecht*, der giver en oversigt over de vigtigste strafferetlige retskilder og litterære standardværker, tidsskrifter m. v. i og udenfor Europa. Den nyttige og praktisk vel tilrettelagte lille håndbog er nu efter professor Schönkes død kommet i ny (4.) udgave ved dr. *Kielwein*. Den indeholder videregående litteraturhenvisninger til brug for mere indtrængende komparativ forskning.

Stephan Hurwitz.